

?Dret a l'habitatge o mort!!

«Hi ha estudis que mostren que els menors de famílies en risc d'exclusió residencial pateixen més malalties de salut mental»

"No són suïcidis, són assassinats". Amb aquesta consigna es va celebrar una manifestació a Barcelona per denunciar el suïcidi de Segundo Fuentes, un veí de barri de Sants de Barcelona que havia de ser desnonat el passat 14 de juny.

Segundo, de cinquanta-vuit anys, es va llançar al buit pel pati de llums quan la comitiva judicial va trucar al timbre per complir una ordre de desnonament. El jutjat de primera instància número 3 de Barcelona va desestimar un informe municipal de vulnerabilitat dels serveis socials de l'Ajuntament de Barcelona per a la suspensió del llançament perquè segons deia no complia amb les exigències que requereix la llei.

El veí de Sants feia tres anys que cobrava de l'atur i cobrava una prestació insuficient per pagar el lloguer de 800 euros. Feia un any que no podia pagar el lloguer i va ser denunciat per la propietat. L'Ajuntament va emetre un informe i va intentar intervenir amb la propietat sense èxit. Posteriorment, ha transcendit que s'havia presentat a vuit ofertes de feina i no va aconseguir cap ocupació. Va ser també un usuari de Càritas, l'entitat caritativa lligada a l'Església catòlica.

No ha estat l'únic cas o un "cas aïllat" com alguns poden interessadament dir. En els últims anys hem tingut desenes de suïcidis per desnonaments i això encara no s'ha acabat. I és que aquesta no és l'única forma de "matar" que utilitza la "banca" i tot el seu entorn "mafiós" de petites i grans empreses (anomenades "Fons d'Inversió" o "Fons Voltors") que fan la feina bruta a la Banca, ja fa molt de temps, amb la complicitat, per "inacció" de les administracions i governs de tot l'estat espanyol (inclòs l'anomenat govern més progressista de la història).

L'actuació continuada de pressió "psicològica" calculada, utilitzant les formes més cíniques que ens puguem imaginar, per part d'aquestes empreses sobre les famílies que volen expulsar dels seus habitatges, fa que augmenti l'angoixa, el patiment, el "mal viure", . És una forma molt sibil·lina d'anar "matant" a poc a poc a la gent. Un fet que s'invisibilitza, però que és una dura realitat.

Barcelona és la ciutat de l'Estat amb més execucions hipotecàries i Catalunya lidera el rànquing de desnonaments de tot el regne d'Espanya. L'any passat van ser desnonades 5.737 famílies, la majoria d'elles per no poder pagar el lloguer. Un reconegut psicòleg català deia fa pocs dies amb relació a successos com el del suïcidi, que: "No es tracta d'establir una relació automàtica entre desnonament i suïcidi, però és evident que l'exposició a situacions de desemparament és un factor d'alt risc, com ho prova el fet que en molts subjectes la pèrdua de la casa pel motiu que sigui, sol ser un dels primers passos d'un procés de desinserció social.

A la configuració de sistema d'habitatge que patim al nostre país, al costat de les conseqüències que va tenir per a milions de persones la gran crisi de l'any 2008, caldrà sumar-li ara la crisi derivada de la Covid-19. Tot això s'ha traduït en els últims anys en un augment a Catalunya dels desnonaments i de l'exclusió residencial per motius econòmics.

L'impacte d'un desnonament en la salut pot ser molt considerable. Els problemes per pagar l'habitatge es relacionen amb un deteriorament de la salut mental que s'expressa en símptomes com l'estrès crònic, l'ansietat, la depressió que afecten la qualitat de vida dels membres de la llar. Hi ha estudis que mostren que els nens i nenes de famílies en risc d'exclusió residencial pateixen una major proporció de malalties de salut mental. La situació que pateix una part important de la societat a l'atur i les dificultats que això suposa per afrontar el pagament de les hipoteques és un dels factors que generen problemes més considerables de salut.

Aquesta doble situació provoca un efecte combinat i "al voltant d'un terç dels problemes de salut mental en la població atesa per aquests desordres pot ser degut al risc combinat de l'atur i les dificultats per pagar la hipoteca" afirmava Martin Mackee l'any 2013, en plena crisi.

En aquestes dates crítiques, en què ja va haver-hi diversos suïcidis derivats de desnonaments, el catedràtic de Psiquiatria i coordinador científic de l'Estratègia Nacional de Salut mental Manuel Gómez-Beneyto, en una entrevista recomanable, manifestava que: "Hi ha gent que estant en el seu cabal, i pren decisions racionals per suïcidar-se, en circumstàncies insostenibles i de gran patiment, i això és aplicable als desnonaments".

L'increment d'execucions hipotecàries va associat a una disminució de la salut mental i a un augment de les freqüències dels suïcidis com han posat de manifest en els últims anys unes quantes investigacions.

La mateixa OMS, en un comunicat recent, diu, textualment: "Cada any perden la vida més persones per suïcidi que per VIH, paludisme o càncer de mama, o fins i tot per guerres i homicidis. En 2019, es van suïcidar més de 700 000 persones, és a dir 1 de cada 100 morts. No podem, ni hem de deixar relegat el suïcidi", ha assenyalat el Dr. Tedros Adhanom Ghebreyesus, director general de l'Organització Mundial de la Salut. "Cada un és una tragèdia. Fer atenció al suïcidi és fins i tot més important ara, després de molts mesos immersos en la pandèmia de la Covid-19 i quan molts dels factors de risc de suïcidi -pèrdua d'ocupació, dificultats econòmiques i aïllament social-segueixen estant molt presents.

"Davant d'això, és evident que no ens podem quedar aturats, amb aquest sistema "criminal" i amb aquesta "Banca" (per cert, la mateixa que es dedica a mercadejar amb armes per anar creant Afganistants" pel món) i aquest conglomerat d'empreses "especuladores" que de forma "impune" va matant a les persones més febles, deteriorant la seva salut mental fins a arribar al "Suïcidi". Ja que als poders polítics, sembla que tant els hi fa, ¿ens hem de quedar quiets?, sense fer res?